

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
БІЛОЦЕРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ АГРАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ДНУ «ІНСТИТУТ МОДЕРНІЗАЦІЇ ЗМІСТУ ОСВІТИ»
ТАДЖИКСЬКИЙ АГРАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМ. ШИРИНШО
ШОХТЕМУР (РЕСПУБЛІКА ТАДЖИКИСТАН)
ФЕДЕРАЛЬНИЙ ІНСТИТУТ АГРАРНОЇ ЕКОНОМІКИ (АВСТРІЯ)**

Міжнародна науково-практична конференція

**АГРАРНА ОСВІТА ТА НАУКА:
ДОСЯГНЕННЯ, РОЛЬ, ФАКТОРИ РОСТУ**

**Інноваційні психолого-педагогічні,
лінгвістичні та правові засади аграрної науки
в умовах міжкультурної аграрної
комунікації**

26 жовтня 2023 року

Біла Церква
2023

УДК 378:63:001:80:34(063)

Шуст О.А., д-р екон. наук, ректор.

Варченко О.М., д-р екон. наук.

Димань Т.М., д-р с.-г. наук.

Мірзоєв Т. К., канд. с.-г. наук.

Аріас Р., д-р філософії.

Гассемі Нейжад Ж., д-р філософії.

Ковальчук І.В., канд. юрид. наук.

Тимошук О.Г., канд. юрид. наук.

Резнік В.Г., старший викладач.

Качан Л.М., канд. с.-г. наук.

Ластовська І.О., канд. с.-г. наук.

Олешко О.Г., канд. с.-г. наук.

Відповідальна за випуск – **Олешко О.Г.**, канд. с.-г. наук.

Інноваційні психолого-педагогічні, лінгвістичні та правові засади аграрної науки в умовах міжкультурної аграрної комунікації: матеріали міжнародної науково-практичної конференції. 26 жовтня 2023 р. м. Білоцерківський НАУ 70 с.

Збірник підготовлено за авторською редакцією доповідей учасників конференції без літературного редагування. Відповідальність за зміст поданих матеріалів та точність наведених даних несуть автори.

державний нотаріус [4]. Щоб стати нотаріусом в Україні, необхідно отримати вищу юридичну освіту за спеціальністю 081 "Право". Після закінчення юридичного факультету необхідно пройти стажування в державній або приватній нотаріальній конторі, після чого скласти кваліфікаційний іспит нотаріуса. Усі нотаріуси надають однакові послуги населенню. В Україні нотаріус має подвійний статус, оскільки, з одного боку, він є уповноваженою особою державу і діє від її імені, а з іншого боку, нотаріус є представником вільної адвокатури і здійснює свою діяльність самостійно, але держава, у свою чергу, регулює нотаріальну діяльність нотаріуса, визначаючи порядок його організації, повноваження, форми їх здійснення, контроль за додержанням законодавства, а нотаріус і сам нотаріус несуть повну особисту відповідальність за свої дії в порядку та порядку, визначених законом.

Однозначно можна стверджувати, що спільним у нотаріальній роботі в Україні, Німеччині та Франції є те, що робота нотаріусів базується на принципах об'єктивності, неупередженості, незалежності, справедливості, толерантності, компетентності та конфіденційності клієнтів.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Про Нотаріат. Закон України. Відомості Верховної Ради України, 1993, № 39, ст.383 Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3425-12#Text>
2. Довгань, В. М., Любчик, Л. В., & Білоус, Т. Й. (2019). Правове становище нотаріату: зарубіжний досвід. *Редакційна колегія*, 31.
3. Дякович, М. (2020). Особливості правового статусу нотаріуса в Україні: теоретичні та практичні аспекти. *Law of Ukraine/Pravo Ukraini*, (9).
4. Лиля-Барська, А. В. (2023). Про публічно-правовий статус нотаріуса в Україні. *Актуальні проблеми сучасної юриспруденції*, 130.

УДК347.73

КОВАЛЬЧУК І.В., канд. юрид. наук
Білоцерківський національний аграрний університет

НОВАЦІЇ ОПОДАТКУВАННЯ АГРАРНОГО БІЗНЕСУ

У статті автор розкриває особливості оподаткування аграрної сфери України у довоєнний час та під час війни, а також порівнює його з податковим законодавством ряду європейських держав, проводить аналіз ефективності діючої системи та пропонує напрямки її вдосконалення.

Ключові слова (Keywords): державна підтримка, оподаткування, новації агробізнесу, військовий стан, державний бюджет, місцевий бюджет.

Аграрний сектор є стратегічно важливим сегментом забезпечення продовольчої безпеки більшості держав. Нові виклики, які постали перед Україною, через військову агресію вимагають інновацій у питаннях державної підтримки аграрного сектора загалом, та його оподаткування зокрема. Усі засоби державного регулювання аграрного сектора, перш за все, мають бути спрямовані на забезпечення його успішного розвитку та ефективного функціонування. Розвиток аграрного сектору України потребує вирішення інституційних проблем аграрного виробництва. Вивчення нормативно-правових джерел переконує у тому, що державна економічна політика реалізується, передусім, через механізми податкової політики, у якій останніми роками відзначаються постійні зміни. Така мінливість підходів до оподаткування не є запорукою інвестиційної привабливості аграрної сфери.

Специфічні умови ведення сільськогосподарської діяльності сприяють формуванню численних теорій щодо порядку та обсягу оподаткування цього сегмента економіки. Застосовуваний діапазон податкових конструкцій залежить від: внеску сільськогосподарського виробництва в економіку даної країни, кліматичні та природні умови, ступінь розвитку техніки та структуру даної податкової системи.

На практиці модель оподаткування сільського господарства в ЄС зазвичай складається з двох зборів (податків) на доходи, майно або майно, що використовується для сільськогосподарської діяльності. Застосування таких моделей виправдано специфікою сільського господарства, де першочергове значення мають фактори виробництва: земля, праця та капітал. Оподаткування землі відбувається у формі єдиного податку на землю або кількох податків на майно (зазвичай на майно). Праця та капітал у поєднанні з фактором землі проявляється як сільськогосподарська діяльність, і її результат, тобто дохід або дохід, підлягає оподаткуванню. Гармонізація податків є заходом, спрямованим на досягнення відносної одноманітності податкових систем.

У спробі максимально просто врегулювати свою податкову систему комплексно, не перешкоджаючи ринковому простору, держава повинна водночас досягати податкових, політичних, економічних, соціальних та інших цілей шляхом оподаткування аграрного сектору. Важливе значення для досягнення сталого рівня розвитку цієї галузі має масштаб податкового навантаження сільського господарства як виду економічної діяльності. Тому до оподаткування сільського господарства необхідно підходити з повною повагою до цілей та економічних інтересів зацікавлених сторін. [1, с. 15]

Проблема зниження податкового навантаження є надзвичайно актуальною вже давно. Однак саме лише зниження податків саме собою викличе лише брак коштів у доходній частині державного бюджету. Тому важливо мати системний підхід до цього питання та правила, прозорі та максимально уніфіковані та адаптовані до специфіки різних напрямків та умов сільськогосподарського виробництва, які однаково застосовуються до всіх суб'єктів аграрного сектору. При цьому найважливішим питанням є справедливий розподіл податкового навантаження.

Це потребує активної ролі економічної та політичної влади, яка виражається у застосуванні необхідних нормативних актів у процесі встановлення балансу на аграрному ринку. У рамках економічної політики оподаткування держава відіграє роль регулятора розподілу національного доходу, розподільника коштів, стабілізатора ринкових коливань і каталізатора економічного зростання. [2, с. 124] Важливе місце в мобілізації фінансових ресурсів суспільства відіграє податкова система з характерними для кожної держави особливостями та специфікою завдань, що виконуються на певному етапі. [3, с.82]

Становлення і розвиток ринкової економіки, заснованої на приватній власності, супроводжується розширенням бізнесу через реінвестування, і створенням малих підприємств, активізацією різноманітних фінансово-кредитних інститутів, що призведе до збільшення кількості реальних платників податків в подальшому, як запорука повоєнного відновлення. У зв'язку з невизначеністю або суперечливістю податкового законодавства загострюються відносини між державою в особі податкових структур і суб'єктами малого бізнесу як платниками податків. Посилення фінансово-правової відповідальності платників податків полягає у застосуванні до правопорушників фінансових санкцій, якими є заходи фінансово-правового примусу. Такі заходи державного примусу є необхідною мірою для забезпечення законності, але лише за умови чіткості, зрозумілості та прозорості податкових процедур.

Різноманітність податкових систем у країнах ЄС дає можливість досліджувати та порівнювати умови функціонування та ведення аграрного бізнесу. Різні податкові конструкції та різні правила оподаткування при тих самих податках призводять до конкуренції за фактори виробництва. У більшості держав-членів ЄС існуючі системи оподаткування сільського господарства є наслідком їхньої еволюції. Незважаючи на помітні відмінності, податкові системи мають багато спільних рис, що зумовлено природою та визначенням податку як історичної категорії, пов'язаної з теорією державності та приватної власності.

Тому регулювання системи оподаткування має бути основною функцією держави у регулюванні аграрної економіки. У найрозвиненіших країнах практикується диференційоване оподаткування сільськогосподарських товаровиробників. Наприклад, у

Франції існує кілька систем оподаткування, і сільськогосподарські товаровиробники, організації, які не займаються роздрібною торгівлею та супутньою діяльністю, мають можливість обирати той чи інший спосіб оподаткування, що є найбільш оптимальним для їх структури бізнесу. Все це вказує на необхідність використання гнучкіших підходів до встановлення податкових пільг та квот в аграрному секторі національної економіки України, особливо у воєнний та повоєнний час. Зокрема, є підприємства, які сплачують 60-70% від суми податкових платежів, а є ті, які сплачують їх у розмірі від 5 до 12% (оскільки вони знайшли для можливості ухилення від оподаткування). Зниження податкового навантаження на всі підприємства агробізнесу має позитивно вплинути на економічне зростання аграрного сектору та української економіки загалом [4, с. 238].

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. G. Milosevic, M. Kulicr, Z. Duricr, O. Duricr, The Taxation of Agriculture in the Republic of Serbia as a Factor of Development of Organic Agriculture, Sustainability, 12, 3261, 14 – 17 (2020)
2. Kovalchuk, I. ., Melnyk, V. ., Novak, T. ., & Pakhomova, A. . (2021). Legal Regulation of Agricultural Taxation. European Journal of Sustainable Development, 10(1), 479. <https://doi.org/10.14207/ejsd.2021.v10n1p479>
3. Kovalchuk, I., Melnyk, O., Pakhomova, A., Sokyrynska, O., & Melnyk, L. (2022). Legal regulation of state support of agribusiness. Amazonia Investiga, 11(51), 80-89. <https://doi.org/10.34069/AI/2022.51.03.8>
4. Коренюк П. І. Особливості податкового регулювання аграрного сектору. Гроші, фінанси і кредит. 2018. Вип. 20. С. 237–241. URL: http://www.market-infr.od.ua/journals/2018/20_2018_ukr/41.pdf

УДК 340.342

ТЕРЕЩУК М.М., канд. юрид. наук

Білоцерківський національний аграрний університет

tereschuk2004@ukr.net

РОЗВИТОК АГРАРНОЇ НАУКИ: ДОСВІД ЄВРОПЕЙСЬКИХ КРАЇН

Дана стаття розглядає нормативне забезпечення аграрної науки в європейських країнах. Вона аналізує основні аспекти регулювання досліджень у галузі сільського господарства, включаючи національні стратегії, фінансування досліджень, законодавство щодо ГМО, наукові інститути та системи сертифікації.

Ключові слова: аграрна наука, нормативне забезпечення, сільське господарство, Європейський Союз, національні стратегії, фінансування досліджень.

This article examines the regulatory framework of agricultural science in European countries. It analyzes the key aspects of research regulation in the field of agriculture, including national strategies, research funding, GMO legislation, scientific institutes, and certification systems.

Key words: agricultural science, regulatory framework, agriculture, European Union, national strategies, research funding.

Розвиток аграрної науки в європейських країнах відбувався протягом багатьох століть і був зумовлений різними чинниками, включаючи технологічні досягнення, зміни в суспільстві та потреби галузі сільського господарства.

Вперше в Європі аграрні знання почали активно розвиватися в середньовіччі, завдяки заснуванню університетів і монастирів, де вивчались агрономія і сільське господарство. У Ренесансі ці знання були ще більше розвинуті та розповсюджені завдяки роботі вчених та інженерів.

Великий внесок до розвитку аграрної науки внесла епоха Відродження та науковий метод, що дозволив систематично досліджувати проблеми сільського господарства та впроваджувати нові підходи до вирощування рослин та тваринництва.

Європейські країни пережили кілька аграрних революцій, таких як британська аграрна революція у XVIII столітті та зелена революція у XX столітті. Ці події сприяли впровадженню новітніх методів сільського господарства та розвитку аграрних наук.

ЗМІСТ

Зелінська В.А. Труднощі в організації дистанційного навчання з іноземної мови за професійним спрямуванням в сучасних реаліях освіти в Україні.....	3
Марчук В.В., Хом'як О. А. Pedagogical content of the concept of "Orientation" in the world of values....	5
Столбецька С.Б. Роль автентичних документів у процесі навчання французької спеціалізованої мови.....	7
Цвид-Гром О.П. До питання акцентуаційних норм термінів ветеринарної медицини.....	9
Карпенко С.Д. Питання індивідуалізації освіти в Україні для українців: випадки впливу війни на здобуття освіти та надання освітніх послуг.....	11
Береговенко Н.С. Оцінні прикметники як спосіб вираження категорії оцінки в середньоанглійській мові (на прикладі «Кентерберійських оповідей» Джеффри Чосера).....	14
Велика К.І. Перекладацькі інструменти та ресурси.....	16
Ігнатенко В.Д. Контроль якості перекладів як важливий етап роботи перекладача.....	18
Ордіна Л.Л. Виховання особистості студента як процес культурної ідентифікації.....	20
Чернишук Ю.І. Використання комп'ютерних технологій при вивченні іноземних мов.....	22
Боньковський О.А. До питання вивчення іноземної аграрної термінології.....	24
Дорошенко І.В., Пономаренко Т.І. Психологічні особливості стресостійкості студентів аграрних спеціальностей.	25
Клочко А.О. Емпатійне лідерство як ключовий фактор у розвитку професійних компетенцій здобувачів освіти.....	27
Mykhailenko O. Literary and non-literary texts with the focus on translation.....	28
Новосад Л. С. Структура макрополя «Література» в епістолярній спадщині Лесі Українки.....	30
Пилипенко І.О. Способи досягнення максимальної адекватності перекладу англомовних фразеологізмів.....	32
Римар Н. Ю. Лексичні огріхи як негативне явища мовної культури особистості.....	33
Тарасюк А.М. Suggestive linguistics and linguistic suggestive influence.....	35
Резнік В.Г. Урахування вікових особливостей дітей та молоді у процесі навчання німецької мови як другої іноземної: комунікативний аспект.....	37
Трофіменко В.О. Упровадження інноваційних технологій в освітній процес фізичної культури.....	38
Шульська Н. М. Нові формати літературно-художніх видань у сучасному медіа- просторі.....	40
Тимчук І.М., Погоріла С.Г. Формування екологічних знань у студентів на заняттях з української мови (за професійним спрямуванням).....	42
Мельник Л.М., Грек І.М. Філософське осмислення феномену війни в античності.....	45
Малишко І.В. Внутрішньо переміщені особи та їх право на захист.....	46
Третяк А.М., Третяк В.М., Прядка Т.М. Вимоги закону України «Про вищу освіту» та освітніх стандартів щодо підготовки фахівців із землепорядкування.....	48
Бровко Н.І., Сімакова С.І. Запровадження пробаційного нагляду в Україні.....	50
Сокиринська О.А. Переслідування військових злочинців відповідно до норм Міжнародного гуманітарного права.....	52
Пахомова А.О. Історико-правові аспекти виникнення мирової юстиції.....	54
Самойлович А.А. Окремі питання ролі перекладача в адміністративному судочинстві.....	56
Сілецька М.О. Господарська діяльність в умовах воєнного стану.....	57
Тимошук О.Г. Організаційні засади діяльності нотаріату в Україні та країнах ЄС: порівняльний аспект.....	59
Ковальчук І.В. Новації оподаткування аграрного бізнесу.....	60
Терещук М.М. Розвиток аграрної науки: досвід європейських країн.....	62
Аргат Я.П. Інноваційна діяльність підприємств.....	64
Ломакіна І.Ю. Трудові гарантії працівників ЗСУ під час військового стану.....	65
Насіна О.І. Конфіскація земельних ділянок сільськогосподарського призначення в умовах війни...66	66